The Appropriate Place

 $oldsymbol{T}$ he giving of the Torah. Hashem comes down to this world to reveal Himself to the Jewish people. Monumental, spectacular, momentous -- adjectives are inadequate to describe this event. Where is the appropriate setting for such an event to take place? How about the breathtaking landscape of the Swiss Alps? Certainly a beautiful backdrop, but not quite right for the occasion. What about the beach of the Mediterranean Sea? The clear blue rolling waves are an impressive testimony to Hashem's brilliant artistry of this world. True, but not appropriate for the giving of the Torah. How about the fertile fields of the Nile River valley? A place lush with Hashem's vegetation. True, but something is still missing. No, the perfect place for this cataclysmic event is ... the desert. The desert? A desolate place with no wildlife, vegetation, or water? Yes, the desert. Well, there are many breathtaking spots in the desert. Tall mountains that rise from sand dunes. It must have been on one of those beautiful majestic desert mountains. No, the giving of the Torah was on Mt. Sinai. A very low mountain. That is the place that Hashem chose to give the Torah.

 $^{\prime\prime}A$ nd they (the Jewish people) traveled from Refidim and came to the Sinai Desert. (The nation of) Israel camped there in front of the mountain" (Shemos 19:2). The Keli Yakar comments that when they left Refidim they were not yet ready to receive the Torah. They were fighting in Refidim. The Torah can only be given when there is peace among the Jewish people. That is why the Torah was given in the third month (Sivan) whose mazal is twins, the sign of love between people. They traveled from Refidim, meaning they distanced themselves from the fighting, and they came to the Sinai Desert. This placed was ideal to establish peace among them. Fighting comes from a desire for honor. When they saw that Hashem chose Mt. Sinai, a very low mountain, as the place for the giving of the Torah, they realized that Hashem favors humble people. Therefore, they humbled themselves and established peace.

Kinderlach . . .

Now we see how important peace is. Without peace, there can be no Torah. How do we work on establishing peace in our lives? By humbling ourselves. On most disagreements, give in to the other person. Let him have it his way. Even if you think you are right. Making peace is what is truly right. Let everyone at the Shabbos table describe a situation where he made peace. Tell a different story next week, and the week after. Soon it will become second nature. Kinderlach, the skill of making peace with people is one of the most important things that you can learn in your whole lives!

Irrefutable

 ${}^{\prime\prime}W$ ell, Mr. Sanegor, do we have a credible claim?"

"As your attorney, I will give you my professional evaluation of the case. Everything depends upon the evidence that you supply. What kind of proof do you have for your claim?"

"Are witnesses a good proof?"

"The best! Do you have a witness?"

"I have more than one."

"Excellent! You have two witnesses. That adds a lot of credibility. I have won many claims with two witnesses."

"Well, actually, I have more than two witnesses."

"Three witnesses? Fantastic! Your case is looking better all the time. Now, let's discuss your claim."

"Just a minute. I must tell you that I have a lot more than three witnesses."

"Really? How many do you have? Ten?" "More than

ten."
"Twenty, fifty, one hundred?"

The man shakes his head each time.

"You have more than a hundred witnesses? What are you worried about? You do not even need a lawyer. You really have my curiosity aroused. How many witnesses saw this event that you are claiming. A thousand?"

"One thousand is a small number."

"Ten thousand? A hundred thousand?"

"You are still thinking small."

"How many people could have possibly seen this event? You cannot fit more than 100,000 people into a huge stadium. Just gathering 100,000 people into one place is a major logistical feat."

"My dear attorney, Mr. Sanegor; six hundred thousand men were witnesses to this event, in addition to women, children, and the elderly. The total was probably around two million witnesses."

"My dear client. Your claim is irrefutable. You do not need a lawyer. No one can possibly deny an event witnessed by two million people. That is unprecedented evidence. I must tell you that I am plotzing with curiosity. What is your claim? When did it happen? Where did it take place? Who are your witnesses?"

"The event was the giving of the Torah from The Almighty to Klal Yisrael, on Har Sinai, on the sixth of Sivan, 2448. The entire Jewish nation witnessed this earthshaking event. The evidence is irrefutable."

03 03 ® 80 80

 $m{T}$ he Chofetz Chaim, in his sefer Nidchei Yisrael, describes the awesome truth of Maamad Har Sinai. Our Holy Torah was not given in secret. That would leave it open to claims against its validity. It was rather given, amidst enormous publicity, to 600,000 men (in addition to the women, the children, and the elderly). They all accepted the Torah with a complete heart when they answered, "Everything that Hashem has said, we will do and we will obey!"

Ever since that generation, all of the statutes and laws of the Torah have been guarded by Klal Yisrael. Not one was lost. Throughout all this long and bitter golus, not one of the mitzvos of the Torah has been forgotten or changed. Certain mitzvos like lulav and etrog required traveling 1000 parsos (about 2700 miles) to acquire, yet we never lacked them. Each and every mitzvah of the Torah has been studied and reviewed each generation by

hundreds of thousands of members of Klal Yisrael. Their learning has been both intensive, with great understanding, and extensive, with all of its details. Every

word and letter of the entire Torah has been exhaustively scrutinized by millions of scholars throughout the generations. Not one detail was ever overlooked in any way, throughout this long golus. This is a sign of the truth and eternity of the Torah that was given by The Eternal One. How many hundreds of thousands of Klal Yisrael gave up their lives, and suffered pain and bitter torture to keep this Torah? What gave them the strength for all this? The strong emunah that they received from their fathers, and their fathers from their fathers, all the way back to the original generation that stood at Har Sinai

Kinderlach . . .

The Torah is absolutely, irrefutably, totally, 100% true: every word, every letter, from beginning to end. How do we know this? We have witnesses. Every Jew living at the time, man, woman, and child, was present at Har Sinai for this monumental event. The words of Torah were etched into their hearts and minds. They passed this on as a living inheritance from generation to generation to this very day. Kinderlach, the words of Torah that you will study this Shavuos were heard by your great, great, great ... grandfather at Har Sinai. What an inspiration to study Hashem's Torah with a new vitality. You have the irrefutable truth. It is your family inheritance. Learn it well and pass it on.

המקום המתאים

מתן תורה. ה' יורד לעולמו כדי להתגלות לעם ישראל. נשגב. נאדר. שום שם תואר לא יוכל לתאר את המאורע הזה. היכן הוא המקום המתאים לכך ביותר? אולי בנופים עוצרי הנשימה של הרי האלפים השוייצרים? זהו ודאי רקע יפהפה, אבל לא כל כך מתאים לארוע. מה לגבי חוף הים התיכון? הגלים הכחולים מהווים עדות מרשימה לאומנות הגאונית בה יצר ה' את העולם. נכון, אבל לא

מתאים למתן תורה. ומה בדבר עמק הנילוס הפורה? מקום הטבול בצמחיה שברא ה'? אמת, ובכל זאת משהו חסר. לא. המקום המתאים ביותר למאורע אדיר זה הוא... המדבר. המדבר? מקום שומם, ללא חיים, צמחיה או מים? כן, המדבר. טוב, ישנם הרבה מקומות עוצרי נשימה גם במדבר. טוב, ישנם הרבה מקומות עוצרי נשימה גם במדבר. הרים גבוהים המתרוממים מתוך דיונות החול. מסתבר שזה קרה על אחד מהרי המדבר הנפלאים הללו. לא. מתן תורה היה על הר טיני. הר נמוך מאד. זה המקום בו בחר ה' לתת את התורה.

"ויסעו מרפידים ויבואו מדבר סיני ויחנו במדבר, ויחן שם ישראל נגד ההר" (שמות י"ט, ב'). ה"כלי יקר" אומר, שכאשר נסעו מרפידים, הם לא היו מוכנים עדין לקבל את התורה. הם רבו ברפידים. התורה יכולה להנתן רק כאשר יש שלום בעם ישראל. משום כך נתנה התורה בחודש השלישי (סיון) שמזלו תאומים, שהוא סימן לאהבה ואחוה בין אנשים. הם נסעו מרפידים, כלומר, הם

הרחיקו עצמם מן המריבה, ובאו למדבר סיני. זה היה המקום האדיאלי להשכין שלום ביניהם. מריבות נובעות מתשוקה לכבוד. כאשר ראו שה' בחר בהר סיני, הר נמוך מאד, כמקום עליו תנתן התורה, הם הבינו שה' אוהב את הענוים. משום כך, השפילו עצמם והשכינו שלום ביניהם.

עכשו אנחנו רואים עד כמה חשוב השלום. ללא שלום לא היתה

התורה יכולה להנתן. כיצד נוכל להביא שלום אל תוך חיינו? על ידי שנכופף ונשפיל את עצמנו. אם יש אי הסכמה, כדאי לוותר לשני. לתת לדברים להעשות לפי רצונו, אפילו אם אנחנו חושבים שאנחנו צודקים, משום שהשלום הוא הדבר החשוב ביותר. בואו

שאנחנו צודקים, משום שהשלום הוא הדבר החשוב ביותר. בואו נתן לכל אחד בשולחן שבת לתאר מצב בו הוא עזר להשכין שלום. בשבוע הבא נספר סיפור נוסף, וכך גם בשבוע שלאחר מכן. בתוך זמן קצר זה כבר יהפוך אצלנו לטבע שני. ילדים יקרים, השכנת שלום היא אחד הדברים החשובים ביותר אותם תוכלו אי פעם ללמוד.

אמת בלתי מעורערת

"מר סניגור, האם יש לנו טיעון אמין מספיק?" "כעורך הדין שלך, אתן לך את חוות דעתי המקצועית בעניינך. הכל תלוי בהוכחות שאתה יכול לספק. אילו הוכחות יש לך

"האם עדים הם הוכחה טובה?"

"ההוכחה הטובה ביותר! האם יש לך עד?"

"יש לי יותר מעד אחד."

"?לטענתך

ילדים יקרים . . .

"מצויין! יש לך שני עדים. זה נותן לך אמינות גבוהה. היו לי כבר הרבה משפטים שבהם הלקוח שלי יצא זכאי בזכות עדות של שני אדנם"

"האמת היא שיש לי יותר משני עדים."

"שלושה עדים? נהדר! המצב נראה עוד יותר טוב. וכעת, הבה נדבר על טענתך."

"רק רגע, אני חייב לומר לך שיש לי הרבה יותר משלושה עדים."

"באמת? כמה יש לך? עשרה?" "יותר מעשרה."

"עשרים, חמישים, מאה?"

האיש מניד ראשו בשלילה שוב ושוב.

"יש לך יותר ממאה עדים? אז מה אתה דואג? אינך זקוק אפילו לעורך דין. וכעת אני באמת סקרן. כמה עדים ראו את המאורע שאתה טוען שארע? אלף?"

"אלף זה מספר קטן."

"עשרת אלפים? מאה אלף?" "אתה עדיין חושב בקטן."

"כמה אנשים היו יכולים לראות את המאורע הזה? הרי אי אפשר להכניס יותר ממאה אלף איש למקום אחד, אפילו לא לאצטדיון גדול. ובכלל, לאסוף מאה אלף איש במקום אחד זה מבצע לא פשוט בכלל."

"אדוני הנכבד, מר סניגור: שש מאות אלף איש היו עדים לאירוע זה, בנוסף לנשים, ילדים וזקנים. הסך הכולל היה, ככל הנראה, בסביבות שני מיליון עדים."

"אם כך, אי אפשר כלל להפריך את הטענה שלך. אינך זקוק לעורך דין. אין מי שיכול לכפור במאורע שראו אותו שני מיליון אנשים. זוהי הוכחה חסרת-תקדים. עלי לומר לך שאני באמת סקרן מאוד: מהי הטענה שלך? מתי זה קרה? היכן זה קרה? מי היו עדיך?"

"המאורע היה מתן תורה בידי הקדוש ברוך הוא לעם ישראל, בהר סיני, בשישי בסיוון, שנת ב'תמ"ח. כל עם ישראל היה עד למאורע עצום זה. ההוכחות אינן ניתנות להפרכה."

החפץ חיים, בספרו "נדחי ישראל", מתאר את האמת הגדולה של מעמד הר סיני:

"תורתנו הקדושה לא ניתנה בסתר... שיוכל מי לטעון ולהסתפק באמיתותה ח"ו, אלא ניתנה בגלוי ובפרסום גדול לעיני שישים ריבוא אנשים... וקיבלו אותה כולם עליהם בלב שלם, וענו בקול אחד "כל אשר דיבר ה' נעשה ונשמע", ומן הדור ההוא והלאה נשמר ונעשה כל חוקותיה ומשפטיה אצל כלל ישראל, אחת מהן לא נעדרה, וגם בכל עת הגלות הארוך והמר לא נחסר ולא נשתנה שום מצוה ממצוות התורה בכל פזורינו... ואף דברים שהוצרכו להשיגם מאלף פרסאות כמו אתרוג ולולב, לא נחסר מישראל בשום פעם, וכל מצוה ומצוה ממצוות התורה נלמד ונשנה בכל דור ודור... אצל אלפים ורבבות מישראל בכל פירטיהן ודקדוקיהן בעיון גדול... ואין תיבה או אות בתורתינו הקדושה אשר לא עמלו עליה אלפים ורבבות מישראל... ולא היתה התרשלות בשום דבר אצל כלל ישראל בכל הגלות הארוך הזה, וזה לאות על אמיתותה וניצחיותה שניתנה מאת ה' שהוא חי וקיים לעד, וכמה אלפים ורבבות מישראל שמסרו נפשם להריגה ולשריפה... וסבלו יסורים קשים ומרים אשר תצילנה אזניים לשמוע, ומי הביאם לכל זה אם לא האמונה החזקה שקיבלו מאבותיהם, ואבותיהם מאבותיהם, עד "דור הראשון."

ילדים יקרים .

יז כן, כיי. התורה, על כל מילה שבה, על כל אות שבה, מתחילתה ועד סופה, היא אמת לאמיתה – במאת האחוזים; אמת שאי אפשר להפריכה. כל יהודי שהיה חי באותו זמן – איש, אשה או ילד - היה נוכח בהר סיני במאורע הגדול הזה. דברי התורה נחקקו בלבותיהם ובשכלם. והם העבירו זאת הלאה בירושה מדור לדור, עד היום הזה. ילדים יקרים, את דברי התורה שתלמדו בשבועות השנה שמע הסבא רבא רבא רבא.... שלכם בהר סיני. הבנה זו תעודד אתכם ללמוד את התורה בחיוניות חדשה. האמת הבלתי-מעורערת היא נחלתכם. לימדו אותה והעבירו אותה הלאה.